

Dosarul nr. 2ra-577/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. M. Alexei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, V. Sîrbu, O. Cojocaru)

## DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios  
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Ala Cobăneanu  
Galina Stratulat  
Iurie Bejenaru  
Nicolae Craiu

examinând recursurile declarate de către Berliba Viorel, reprezentat de avocatul Ungurean Ivan și de către Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Berliba Viorel împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Talmaci Roman cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției, casată parțial hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și în această parte emisă o nouă hotărâre prin care pretenția a fost respinsă,

c o n s t a ț ă :

La 17 februarie 2020, Berliba Viorel a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Talmaci Roman cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat, că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009 s-a admis acțiunea depusă de Cernomoreț Sergiu, Paladii Andrian și Berliba Viorel împotriva Consiliului municipal Chișinău și s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să acorde reclamanților spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată, conform legislației în vigoare. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2009 s-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009, devenind astfel irevocabilă.

A mai indicat reclamantul că, la 09 septembrie 2009, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a somat Primăria municipiului Chișinău să execute hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009 în termen de 15 zile.

Prin certificatul nr.77 din 27 februarie 2008 se confirmă că reclamantul și membrii familiei lui nu au participat la privatizarea fondului de locuințe pe teritoriul municipiului Chișinău.

Prin actul de preluare a executării documentului executoriu nr.003-786/15 din 06 aprilie 2015, documentul executoriu a fost preluat de către executorul judecătoresc Talmaci Roman, care la fel a somat Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău să execute hotărârea judecătorească.

Prin răspunsul nr.08-2586 din 16 aprilie 2015, Primăria municipiului Chișinău a indicat că hotărârea judecătorească nu este posibilă de executat din cauza lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău.

Prin scrisoarea executorului judecătoresc Talmaci Roman nr.235 din 18 februarie 2016, adresată Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău și Direcției Generale Agent Guvernamental al Ministerului Justiției se menționează că la acel moment nu au fost executate un număr impunător de documente executorii, obiectul executării fiind acordarea spațiului locativ.

Prin scrisoarea nr.02-176/7015 din 09 martie 2016, Primăria municipiului Chișinău susține că hotărârea judecătorească nu este posibilă de executat din cauza lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău și din cauza lipsei mijloacelor financiare necesare pentru construcția spațiului locativ.

A mai menționat reclamantul că, la 20 iulie 2016 și 24 ianuarie 2017, executorul judecătoresc Talmaci Roman a solicitat întreprinderea unor măsuri în vederea asigurării unui șir de documente executorii, inclusiv a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009. Prin scrisoarea nr.189/17 din 09 februarie 2016, Primăria municipiului Chișinău a comunicat despre imposibilitatea executării hotărârii judecătorești în privința lui Berliba Viorel din cauza lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău și din cauza lipsei mijloacelor financiare necesare pentru construcția spațiului locativ, totodată susținând că s-a adresat Guvernului cu solicitarea alocării de mijloace financiare pentru construcția spațiului locativ, în vederea executării hotărârilor judecătorești.

Reclamantul a concluzionat că, perioada neexecutării hotărârii judecătorești este de 133 luni și 25 zile, astfel, din cauza imposibilității executării hotărârii

judecătorești, reclamantul și familia sa au accesat un credit pe termen lung în mărime de 150 000 de lei în scopul procurării spațiului locativ - construcție nefinalizată în com. Budești, în care locuiesc până în prezent și un credit pe termen lung în mărime de 170 000 de lei în scopul finisării construcției casei de locuit amplasată în com. Budești.

În viziunea reclamantului o autoritate de stat nu poate invoca lipsa fondurilor și a spațiului locativ ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești. Perioada de neexecutare constituie 23 decembrie 2009 - 17 februarie 2020, adică 133 luni și 25 zile. A indicat reclamantul că, prejudiciul material în mărime de 237 852,08 de lei, constituie rambursarea reală a dobânzilor la cele două credite contractate de către reclamant – 223 978,82 de lei, plus comisionul unic de acordare și taxa administrativă pentru examinare, taxa de administrare anuală și asigurare a bunului ipotecat în mărime de 13 773,26 de lei. Pentru acordarea certificatului nr.S472/E00252 din 03 octombrie 2019, reclamantul a achitat o sumă în mărime de 100 de lei. Prejudiciul moral la estimat la 60 000 de lei, suma care va asigura o echitate sufletească pe potrivea suferințelor și frustrărilor cauzate reclamantului. Costul serviciilor juridice sunt evaluate în mărime de 5000 de lei.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009 pentru perioada 11 iunie 2009 - prezent (132 luni și 21 zile = 11 ani și 21 zile), încasarea prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 258 954,01 lei, prejudiciului moral în mărime de 60 000 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Berliba Viorel.

A fost constatat încălcat dreptul lui Berliba Viorel garantat de art. 6 din CEDO, art. 1 Protocolul 1 la Convenție, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009.

A fost încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Berliba Viorel prejudiciul material în mărime de 258 954, 01 lei, prejudiciul moral în mărime de 60 000 de lei cauzate prin neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009, precum și au fost compensate cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, hotărârea judecătorească pronunțată la 11 iunie 2009 și devenită irevocabilă la 23 septembrie 2009, nu a fost executată de către Consiliul municipal Chișinău nici la data examinării prezentei cereri de chemare în judecată. A fost constatat că, neexecutarea hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-1595/09 din 11 iunie 2009 nu poate fi imputată reclamantului Berliba Viorel și pe cale de consecință urmează a fi analizat comportamentul

autorităților implicate în neexecutarea acestei hotărâri, care sunt responsabile de executarea acestui act judecătoresc.

În acest sens este cert că, autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, care este statul Republica Moldova, nu a întreprins măsuri corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, ca urmare Berliba Viorel nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată în favoarea ultimului a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp, fiind astfel încălcat dreptul lui Berliba Viorel.

Cu privire la pretenția de încasare a prejudiciului material, prima instanță a reținut că, Berliba Viorel și familia sa, din cauza imposibilității executării hotărârii judecătorești, au accesat un credit pe termen lung în mărime de 150 000 lei în scopul procurării spațiului locativ și un credit pe termen lung în mărime de 170 000 lei în scopul finisării construcției casei de locuit.

Potrivit certificatului eliberat de către BC Moldova - Agroindbank SA nr.S472/E00129 din 27 iulie 2020 se confirmă că de la data acordării creditelor nominalizate, reclamantul a achitat până la data de 27 iulie 2020 cu titlu de dobânzi - 244 118,29 lei, cu titlu de comision unic de acordare și taxa administrativă de examinare - 3 400 lei, cu titlu de taxa de administrare anuală - 9 162,64 lei, cu titlu de asigurarea bunului ipotecat - 2 273,07 lei, în total 258 954,01 lei.

Instanța a ajuns la concluzia temeiniciei acestei pretenții dispunând admiterea ei, or există o legătură de cauzalitate între violarea dreptului la durata rezonabilă a procedurilor și pierderile materiale datorită imposibilității de a se folosi de bunul imobil sau de a se bucura de fructele acestuia.

În privința acordării unei satisfacții echitabile pentru compensarea prejudiciului moral, reieșind din criteriile prevăzute de lege pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum și de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, de durata încălcării și de importanța procesului pentru Berliba Viorel, instanța de fond a considerat că suma de 60 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, este echitabilă suferințelor și disconfortului cauzat prin neexecutarea hotărârii irevocabile favorabile și este una proporțională cu sumele acordate de instanțele naționale, cât și de Curtea Europeană pe cazuri similare.

Prin decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției, casată hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) în partea pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material și în această parte emisă o nouă hotărâre prin care pretenția a fost respinsă.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că pretenția reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului material este neîntemeiată, or Legea nr.87 din

21 aprilie 2011 nu prevede încasarea unor astfel de cheltuieli cu titlu de prejudiciu material. Astfel, potrivit prevederilor art. 35 alin. 1 din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la Poliție, care a fost pusă la baza hotărârii aflate la moment în executare, reclamantul urma să fie asigurat cu spațiu locativ de serviciu. Contractarea și restituirea creditului acordat reclamantului de o bancă comercială, însă, este un drept al acestuia și nicidecum obligația administrației publice locale.

Or, dintr-un alt punct de vedere, Berliba Viorel nu a solicitat repararea unui eventual prejudiciu material suportat pentru locațiunea unui spațiu locativ pe perioada neexecutării hotărârii judecătorești.

La 22 februarie 2021, Berliba Viorel, reprezentat de avocatul Ungurean Ivan, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea casării hotărârii primei instanțe și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

La 07 aprilie 2021, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului au indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

Prin încheierea din 30 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de de către Berliba Viorel, reprezentat de avocatul Ungurean Ivan și de către Ministerul Justiției au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 18 noiembrie 2020, expediată părților la 02 februarie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acestuia, iar recursurile au fost declarate la 22 februarie 2021 și la 07 aprilie 2021. Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În corespundere cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenta și intimații au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 al Codului de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacra verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Berliba Viorel, reprezentat de avocatul Ungurean Ivan și de către Ministerul Justiției întemeiate și care urmează a fi admise, casată decizia recurată cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că temei pentru intentarea prezentei acțiuni a constituit o pretinsă încălcare a dreptului lui Berliba Viorel la executare în termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești.

Examinând acțiunea cu privire la constatarea încălcării dreptului, prima instanță a ajuns la concluzia despre temeinicia acesteia și admis-o integral, reținând în susținerea concluziei sale că, la caz, într-adevăr a existat o ingerință în dreptul lui Berliba Viorel la executarea în termen rezonabil a unei hotărâri favorabile, iar temeiurile invocate de autoritățile publice locale în justificarea imposibilității executării hotărârii au fost apreciate drept irelevante. Astfel, instanța considerând violat dreptul reclamantului și constatând temeinicia acțiunii, a acordat o despăgubire atât morală, cât și materială.

Totuși, examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a decis casarea hotărârii primei instanțe în partea încasării prejudiciului material, motivându-și soluția, în special, prin faptul că contractarea unui credit bancar pentru procurarea unui teren și casei de locuit nu poate fi tratat drept prejudiciu material cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești în sensul legii.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, prin prisma criticilor din recursurile formulate, consideră că admitând acțiunea reclamantului instanțele au ajuns la concluzii pripite.

*În primul rând*, instanța de recurs ține să menționeze, în mod evident, obligativitatea executării, într-un termen rezonabil, a hotărârilor judecătorești definitive, chiar și emise împotriva statului, precum și nu pune la dubii dreptul lui Berliba Viorel la executarea unei hotărâri favorabile lui, într-un termen rezonabil. Este incontestabil faptul că statul, prin intermediul autorităților publice, trebuie să asigure executarea hotărârilor judecătorești de acordare a locuințelor de serviciu și să repare eventualul prejudiciu, fie moral fie material, apărut în urma executării tardive sau neexecutării acestor hotărâri.

Însă, în procesul stabilirii existenței sau inexistenței încălcării dreptului, perioadei întinderii acestei încălcări, menținerii statutului de victimă, existenței sau inexistenței prejudiciului moral și/sau material, instanțele de judecată urmează să țină cont, inclusiv, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În speța discutată, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2009, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2009, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să acorde reclamanților, inclusiv lui Berliba Viorel, spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată, conform legislației în vigoare.

Drept temei pentru emiterea hotărârii respective, a servit faptul că Berliba Viorel, fiind angajat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a deținut un drept la spațiul locativ în baza art. 35 din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție (în vigoare la data emiterii hotărârii), care prevedea că colaboratorilor de poliție li se acorda de către autoritățile administrației publice locale, cel mult după 3 ani de la angajare în serviciu, iar ofițerilor – cel mult după un an de la numirea lor în funcție, spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată conform normelor stabilite de legislația în vigoare.

Prin prisma articolului menționat, statul a acordat anumite garanții sociale unor categorii de angajați, fiind un element de asigurare socială a acestora pentru exercitarea atribuțiilor de angajat. Totuși, această garanție socială a fost exclusă prin Legea nr. 90 din 04 decembrie 2009, iar Legea nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție a fost ulterior abrogată prin Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vigoare din 05 martie 2013.

Conform art.46 alin.(1)-(4) a Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Interne își creează fondul locativ de serviciu în modul stabilit de Guvern. Dacă funcționarul public cu statut special și soția/soțul acestuia nu dețin în proprietate o locuință în localitatea în care activează, acesta are dreptul la spațiu

locativ de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea respectivă. Spațiul locativ se repartizează în limita disponibilului, în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

La caz, se reține că prin hotărâre judecătorească irevocabilă, Berliba Viorel în calitate de angajat al Ministerului Afacerilor Interne, în temeiul art. 35 din Legea cu privire la poliție, a obținut un drept la spațiu locativ cu membrii familiei, nefiind acordat cu titlu de drept de proprietate asupra acestuia. Dreptul de atribuire a spațiului locativ este direct legat de deținerea statutului de angajat al instituției care acordă aceste beneficii sociale pe perioada deținerii statutului de angajat.

Totodată, în acest context este important de reținut că în cauzele [Paduraru vs. Republica Moldova](#), [Malai și alții vs. Republica Moldova](#), decizii din 16 decembrie 2014, Curtea Europeană a acceptat argumentele Guvernului că executarea hotărârilor de acordare a spațiului locativ, în situația concedierii din funcțiile eligibile pentru beneficierea de acest spațiu locativ, a căzut în desuetudine și a acceptat declarația unilaterală a Guvernului prin care ultimul a acordat reclamanților despăgubiri pentru perioada neexecutării acelor hotărâri judecătorești, radiind cererile de pe rol.

Mai mul ca atât, în cauzele *Proțap vs. Republica Moldova* și *Iordăchescu vs. Republica Moldova*, aflate la Comitetul de Miniștri, la monitorizarea executării clauzelor acordurilor de soluționare amiabilă, în urma radierii lor de pe rolul Curții Europene, Comitetul, la fel, a fost de acord cu argumentele din Raportul Guvernului în privința faptului desuetudinii hotărârilor din cauza încetării raporturilor de muncă a reclamanților și, în pofida neexecutării hotărârilor de asigurare cu spațiu locativ, a încetat procedura de supraveghere prin [Rezoluțiile Comitetului de Miniștri din 03 decembrie 2020, Reuniunea nr. 1390 a Delegațiilor Miniștrilor \(Iordăchescu, Proțap\)](#).

În circumstanțele redate, la examinarea litigiilor având ca obiect neexecutarea hotărârilor judecătorești de acordare a spațiilor locative unor categorii de persoane din cauza eșecului autorităților statului de a executa în termen rezonabil aceste hotărâri, instanțele urmează să elucideze cu certitudine dacă reclamantul este deținător a dreptului subiectiv prin deținerea statutului de angajat în Ministerul Afacerilor Interne, ceea ce nu a fost efectuat la caz de către instanțele de judecată.

Este necesar de remarcat faptul că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauze similare este în continuă evoluție și anume practica în cazurile în care raporturile de muncă încetează cu beneficiarii de garanții sociale, iar hotărârile de obligare a autorităților de a asigura reclamanții cu spațiu locativ, rămân neexecutate. Astfel, în situația menționată, urmează a fi modificată cu titlu de principiu practica judiciară în cazurile în care raporturile de muncă ale beneficiarilor garanțiilor sociale încetează.

Instanța de recurs atestă că sub aspectul constatării menținerii statutului de "victimă" de către reclamant, decizia instanței de apel este nemotivată, iar

considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a stabili că erorile judiciare analizate în speță sunt esențiale și nu pot fi corectate în această fază. Or judecarea recursului, exercitat conform rigorilor impuse de art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, are caracter devolutiv numai pentru problemele de drept material și procedural.

În acest caz, art. 442 al Codului de procedură civilă prevede că în ordine de recurs nu pot fi administrate probe noi, ceea ce consolidează poziția susmenționată.

Distinct de cele relatate, Colegiul lărgit atenționează că beneficiarii garanțiilor sociale nu sunt privați în nici o măsură de dreptul de a pretinde executarea hotărârilor judecătorești pentru perioada activității în instituțiile vizate.

Prin urmare, ținând cont de faptele din speță, de argumentele părților și de constatările de mai sus, Colegiul judiciar consideră că a examinat principalele întrebări juridice în speță și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate în recursurile formulate.

Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz și relevanța lor va putea fi supusă unei aprecieri juridice la o nouă rejudecare a cauzei (a se vedea, *printre alte autorități*, cauzele Kamil Uzun vs. Turcia, hotărâre din 10 mai 2007, § 64; Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs. România (Marea Cameră), din 17 iulie 2014, § 156).

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate, de a casa decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar reținând că erorile procedurale admise nu pot fi corectate de instanța de recurs, cauza urmează a fi remisă la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța urmează să examineze speța în întregime în cadrul unor proceduri noi, în vederea respectării dreptului părților la un proces echitabil, în special, cu respectarea limitelor legale și în partea aprecierii juridice a observațiilor lăsate fără răspuns (a se vedea, *spre exemplu* impactul considerentelor instanței de recurs la o nouă reexaminare, cauzele Victor Harovschi vs. Moldova, hotărâre din 18 noiembrie 2008; Dimitar Yordanov vs. Bulgaria, hotărâre din 06 septembrie 2018, § 52 - 53).

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Berliba Viorel, reprezentat de avocatul Ungurean Ivan și de către Ministerul Justiției.

Se casează decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Berliba Viorel

împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Talmaci Roman cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată și se remite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,  
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu